

Krajský úřad Kraje Vysočina
odbor dopravy a silničního hospodářství
Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava
posta@kr-vysocina.cz
IDDS: ksab3eu

datovou zprávou

k čj. **KUJI 91821/2018**
sp. zn. **ODSH 129/2018 Há/SP**
po čj. KUJI 86790/2018

V Jindřichově Hradci 31. 12. 2018

DOPLNĚNÍ ODVOLÁNÍ

proti stavebnímu povolení — **povolení stavby obchvatu „I/38 Havlíčkův Brod — JVO“, mj. na pozemcích parc. č. 650/4 (339 m²) a 650/5 (192 m²) v k.ú. Termesivy (a zamítnutí mých námitek).**

Dne 12. 12. 2018 mi byla prostřednictvím právního zástupce doručena výzva ze dne 11. 12. 2018 čj. KUJI 91821/2018, sp. zn. ODSH 129/2018 Há/SP k odstranění vad podání. Stavební úřad k tomu stanovil lhůtu 10 pracovních dní — takto stanovená lhůta uplyne v pondělí 31. 12. 2018 — toto doplnění je tedy včasné.

Ve výzvě k odstranění vad podání stavební úřad uvádí, že 39 účastníkům doručuje do vlastních rukou, následně pak vyzývá, abych doplnil požadovaný počet stejnopisů — nejspíš tím má na mysli, že mám doplnit celkem 39 stejnopisů mého odvolání. Avšak s ohledem na to, že odvolání podávám datovou zprávou, sděluji stavebnímu úřadu, že tento jeho požadavek je neoprávněný — ze své podstaty se vztahuje jen na případy, kdy účastník činí podání „papírově“.

odůvodnění odvolání

A povolení stavby i na pozemcích odvolatele — ač k nim nemá stavebník práva

1 V námitkách jsem napadal, že se stavbou nesouhlasím, neboť je povolována i na mých pozemcích parc. č. 650/4 (339 m²) a 650/5 (192 m²) v k.ú. Termesivy, ke kterým nemá stát (ŘSD) vlastnická práva (neboť rozhodnutí o vyvlastnění je neúčinné v důsledku podané správní žaloby). Stavební úřad se s touto námitkou vypořádal s odkazem na ustanovení § 184a stavebního zákona, podle jehož odst. 3 „*Souhlas [vlastníka pozemků] se nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem*“.

2 Uvedené ustanovení bylo (vedle mnoha dalších) do stavebního zákona vloženo novelou, zákonem č. 225/2017 Sb. s cílem, aby stát sám sobě usnadnil projednávání a povolování staveb (*když ŘSD jinak není schopno efektivní projektové přípravy*). Jedná se o ustanovení, které vede k porušování vlastnického práva — k ještě většímu vychýlení rovnováhy mezi právy jednotlivých účastníků a to v prospěch velkých státních (či soukromých) „*infrastrukturálních*“ investorů. Jedná se o soustavné vychýlování rovnováhy, kdy zákonodárce (tedy stát) opakovaně a různě zvýhodňuje sám sebe — např. se jedná o „*zákon o urychlení výstavby*“, jeho následné novelizace, a dále o různé novely stavebního zákona, zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, zákona o ochraně přírody a krajiny — kdy se neustále omezují

procesní práva ostatních účastníků, vlastníků dotčených pozemků (popř. spolků), a to jak — nepřehledným zkracováním lhůt pro jejich úkony — kdy naopak platnost stanovisek získaných stavebníkem, platnost rozhodnutí se prodlužuje, či se zjednodušuje jejich prodlužování

— omezování možností vznášení námitek — kdy naopak stavebníkovi jsou dávány úlevy při dokládání souladu s veřejným zájmem, či soukromoprávních titulů (jako zde § 184a)

— omezení možnosti napadnout závazná stanoviska (jinými účastníky než stavebníkem)

— ignorování toho, že závazné stanovisko je prohlášeno za nezákonné — když zákon výslovně vylučuje zjištění jeho nezákonnosti jako důvod obnovy; etc. etc. Podobně zvýhodňují stavebníky (zde ŘSD) správní orgány při aplikaci práva — např. svou praxí, kdy umožňují salámování záměrů, povolují „bezproblémové“ části záměru, sousedící s částmi problematickými, aby pak řekly, že s ohledem na již realizované (bezproblémové) části není možnost realizace jiné, než právě té problematické varianty chybějící části (úseku).

3 Ustanovení § 184a tak umožňuje salámování realizace a projednávání záměru. V napadeném rozhodnutí je sice stanovena podmínka č. 3, podle které *„[s]tavebník bude stavbu realizovat pouze na pozemcích, ke kterým mu vzniklo vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření anebo právo odpovídající věcnému břemenu.“* Tato podmínka vypadá, jako sloužící mj. ochrana vlastnického práva odvolatele — ale ve skutečnosti vede k jeho ignorování. Takto stanovená podmínka totiž umožňuje zahájit a provést stavbu všude na okolních pozemcích (krom pozemků) odvolatele a vytvořit tak stav, kdy — pro rozestavěnost a pro výši proinvestovaných prostředků — nebude již představitelné jiné řešení, než dokončit stavbu právě na pozemcích odvolatele. Toto pak stavebník využije v řízení o vyvlastnění — a stavební úřad (v roli vyvlastňovacího úřadu) pak uvede, že je jasně prokázán veřejný zájem na dokončení stavby — neboť by jinak byla zmařena již učiněná investice (*namísto objektivního posouzení veřejného zájmu a případného nevyvlastnění — za zmaření investice je odpovědný totiž stavebník, když odvážně začíná stavět bez toho, že by měl práva ke všem pozemkům, tj. bez toho že by měl jistotu o realizovatelnosti stavby — a spoléhá, že státní orgány pak pod dojmem již investovaných prostředků dopovolí zbytek bez ohledu na jeho nezákonnost*).

4 Stejně tak zafunguje i v napadeném rozhodnutí stanovená podmínka č. 3 — stavebník díky ní postaví stavbu až po objekt SO 201 a vynutí si tak vyvlastnění pozemků odvolatele.

5 V kontextu všech omezení, znevýhodnění ostatních účastníků (a naopak zvýhodnění stavebníka) se jedná v případě § 184a (jeho aplikace) jedná již o neústavní zásah do práv odvolatele. Toto ustanovení, v komplexu všech dalších

— umožňuje neodůvodněnou a neospravedlnitou nerovnost osob;

— vede k nerespektování vlastnického práva.

Jedná se přitom o nelegitimní zásah do ústavních práv — je nepřiměřené, neboť zefektivnění a zrychlení projektování, projednávání a realizace (dopravní) infrastruktury by mnohem více pomohlo zkvalitnění práce správních orgánů, reálná racionalizace právních předpisů (*a ne proklamovaná „zjednodušení“ spočívající naopak v neustálém zesložňování a znepřehledňování právních předpis — a to skoro vždy s výsledkem dalšího a dalšího „ukusování“ z práv ostatních účastníků krom stavebníka*), skutečné a nejen předstírané projednávání variant s dotčenými osobami (*to by pak vedlo k větší legitimitě a přijatelnosti zvolených tras, variant staveb*) a v neposlední řadě ke zlepšení práce zej. státních infrastrukturních investorů (zde ŘSD). Je vidět že existuje mnoho jiných opatření, která by vedla ke zefektivnění a zrychlení projednávání staveb, a že tedy není nutný takovýto zásah do vlastnických práv — ustanovení § 184a (v komplexu ostatních omezení a způsobu aplikace) proto nesplňuje test proporcionality.

6 Námitka odvolatele proti povolení stavby i na jeho pozemcích proto nebyla řádně zohledněna — napadené povolení nakonec umožní stavbu na pozemcích odvolatele bez ohledu na to, že k nim stavebník nemá práva a bez ohledu na to, že by je ani nemusel získat, když by („díky“ salámování) nebyla stavba postavena až na jejich hranici. Odpovídajícím vypořádáním by bylo stanovení podmínky, že stavbu nelze zahájit do doby, než stavebník získá práva ke všem pozemkům pro ni potřebným.

B vlivy užívání stavby

7 Odvolatel dále namítal, že nejsou řádně vyřešeny budoucí vlivy stavby — zejm. její imise působící na okolní pozemky, neboť projekt nepočítá s ochranou okolních pozemků izolační zelení (která by alespoň nějak filtrovala emise ze silnice), přesto, že ji územní plán předpokládá (právě za účelem ochrany okolí před vlivy užívání stavby). Stavební úřad tuto námitku odbil tím (str. 12), že stavba byla umístěna a že předmětem tohoto řízení není změna této trasy a že námitka je nepřipustná. Dále uvedl, že odkazuje na „*zdůvodnění stavebníka, že dle rozptylové studie je prokázáno, že navrhovaná trasa dle výpočtu bezpečně a s rezervou splňuje požadované limity znečištění ovzduší*“.

8 Odvolatel předně uvádí, že podle ustanovení § 114 odst. 1 stavebního zákona „*Účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby...*“. Námitka odvolatele směřovala proti zasahování jeho pozemků užíváním stavby a je proto přípustnou podle ustanovení stavebního zákona. **Odmítnutí projednat tuto námitku proto způsobuje nezákonnost napadeného stavebního povolení.**

9 I kdyby se stavební úřad zabýval námitkou věcně — odkázání na „*zdůvodnění stavebníka*“ není jejím řádným vypořádáním. Odvolatel předně poukazuje, že stavba obchvatu je záměrem, který by měl být posouzen z hlediska jeho vlivů na životní prostředí. V minulosti sice byl vydán „*negativní závěr zjišťovacího řízení*“ — Odborem životního prostředí Krajského úřadu Kraje Vysočina, kód záměru VYS078, čj. KUJI 2547/2004/OZP/Br02, ze dne 2. 4. 2004, avšak jedná se o již neaktuální a neplatný závěr. Uvedený závěr byl vydán na základě dokumentace z roku 2003, která předpokládala zahájení stavby v roce 2005 a její dokončení v letech 2007 – 2008. Podmínky v území se od té doby změnily. Několikanásobně také uběhla doba, která je jinak stanovena pro platnost stanoviska EIA či pro (odůvodněný písemný) závěr že posuzování má proběhnout. Analogicky proto nelze vycházet z takto starého „*negativního závěru*“. Při opačném výkladu (neomezené platnosti negativního závěru) by bylo možno dovodit, že negativní závěr platí např. po tisíc let (*a dokončit tak projednávání koněspřežky — a odmítat přitom námitky účastníků s tím, že koněspřežka je v plánech již z doby krále Klacka a že účastníci měli možnost se vyjádřit při jejich projednávání*).

10 Odvolatel proto požaduje o **přezkoumání postupem podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu**

— negativního závěru zjišťovacího řízení vydaného Odborem životního prostředí Krajského úřadu Kraje Vysočina, kód záměru VYS078, čj. KUJI 2547/2004/OZP/Br02, ze dne 2. 4. 2004 (*to pro případ, že by byl i přes své stáří považován stále za platný*) a to z důvodu, že vychází z neaktuální dokumentace a z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti

— souhrnného vyjádření Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, čj. MHB OZP/2817/2016/Km ze dne 13. 1. 2017, neboť bylo vydáno bez zákonného podkladu (stanoviska EIA) a tedy bez řádného posouzení stavu věci.

MGR. PAVEL ČERNOHOUS — ADVOKÁT

v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou zapsaný pod č. 12427, IČ 69710376
se sídlem Lublaňská 398/18, 120 00, Praha 2 — Vinohrady, DS pg3h9qf, 608 901 291; pavel@cernohous.cz

---

11 Odvolatel k tomuto poznamenává, že ustanovení § 4 odst. 9 stavebního zákona omezující možnost přezkumu závazného stanoviska (i) jen v rámci odvolacího řízení a (ii) nanejvýš v roční lhůtě od jeho vydání je neústavní. Kombinace těchto dvou podmínek totiž může — a v tomto případě (*stavebník požádal o vydání stavebního povolení více než rok od vydání stanovisek*) i reálně vylučuje přezkum závazných stanovisek bez ohledu na jejich nezákonnost. Neodůvodněné upřednostnění „rychlosti“ projednávání (tím, že se fakticky vyloučí přezkum závazných stanovisek) oproti principu zákonnosti je totiž porušením ústavního principu zákonnosti výkonu státní správy (čl. 2 odst. 3 Ústavy, čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).

Odvolatel trvá na svém návrhu, aby odvolací orgán zrušil napadené stavební povolení.

S pozdravem

Miroslav Hrtús
Baštínov 7, Mírovka
580 01, Havlíčkův Brod
zastoupen
Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem